

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyně JUDr. Ing. Venduly Sochorové a Mgr. Ing. Veroniky Baroňové ve věci

žalobkyně: **Farma Bratřejov, s.r.o.**, IČO 07060548
sídlem 763 12 Bratřejov č. p. 253
zastoupena advokátkou JUDr. Miroslavou Hořínkovou
sídlem Zašová 712, 757 05 Valašské Meziříčí

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu**
sídlem tř. T. Bati 21, 761 90 Zlín

za účasti: 1) Ing. J. K.
2) J. K.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2017, č. j. KUZL 53947/2017

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 18. 8. 2017, č. j. KUZL 53947/2017, sp. zn. KUSP 44234/2017 UP-Mo a rozhodnutí Městského úřadu Vizovice, odboru stavebního úřadu ze dne 17. 5. 2017, č. j. MUVIZ 007991/2017, se zrušují a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou se původní žalobce K. P. domáhal přezkumu ve výroku pod bodem I. tohoto rozsudku, uvedených správních rozhodnutí. Prvostupňový správní orgán – Městský úřad Vizovice, odbor stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“) citovaným rozhodnutím zastavil řízení zahájené dne 12. 1. 2017 na základě žádosti o dodatečné stavební povolení podané K. P. na stavbu: „Stavba ocelového přístřešku“ na pozemku p. č. x a x v k. ú. x. Prvostupňový správní orgán rozhodl o zastavení řízení s odkazem na ust. § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 8. 2017 pouze nepodstatně (doplněním data narození žadatele) změnilo výrok prvostupňového správního rozhodnutí a dále vyjmul na str. 2 část z odůvodnění prvostupňového správního rozhodnutí; ve zbytku bylo prvostupňové správní rozhodnutí potvrzeno.
2. Prvostupňový správní orgán dovodil, že původní žalobce přes prodloužení lhůty k odstranění vad jeho žádosti o dodatečné stavební povolení nedoložil koordinované stanovisko odboru životního prostředí a souhlas majitele pozemku p. č. x v k. ú. x s umístěním stavby ocelového přístřešku. Žalovaný ponechal jediným důvodem pro zastavení řízení nedoložení koordinovaného stanoviska odboru životního prostředí ze strany původního žalobce.
3. Usnesením ze dne 19. 12. 2019, č. j. 30 A 225/2017 – 97 vyhověl zdejší soud návrhu původního žalobce a připustil, aby do řízení na jeho místo vstoupila společnost Farma Bratřejov, s.r.o., IČO 07060548, přičemž žalobce doložil, že ke dni 1. 9. 2018 (po podání žaloby) došlo k převodu předmětné stavby na posledně citovanou společnost. Toto usnesení krajského soudu nabylo právní moci dne 6. 1. 2020 a před jednáním ve věci samé soud z databáze www.nssoud.cz „informace o řízení“ zjistil, že proti tomuto usnesení nebyla žádným z účastníků ani z osob zúčastněných na řízení podána kasační stížnost; tuto skutečnost jmenovaní potvrdili i v rámci nařízeného jednání před krajským soudem dne 29. 1. 2020.

I. Obsah žaloby a doplňujícího procesního podání žalobce

4. V rámci žalobního návrhu ze dne 19. 10. 2017 žalobce namítal, že vzhledem k individuálním okolnostem daného případu má za to, že dodatečné povolení předmětné stavby nevyžaduje souhlas majitele pozemku. Tato stavba byla vybudována v letech 2008 – 2010 právním předchůdcem žalobce a je umístěna na stávající zemědělské stavbě v prostoru nad výběhem kravína zbudovaným v 70. letech minulého století. Není doloženo, že by tehdejší vlastník pozemku p. V. K. cokoliv proti stavbě namítal, naopak pozemek právnímu předchůdci žalobce pronajal. Žalobce koupil ke dni 1. 9. 2014 zemědělský závod jako soubor majetku sloužícího k zemědělskému podnikání (vč. uvedené stavby). Žalobce se opakovaně snažil o odkup pozemků pod předmětnou stavbou, ovšem neúspěšně. Podle žalobce je sporné, zda namítaný přístřešek vyžaduje stavební povolení podle zákona č. 183/2006 Sb. o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „stavební zákon“).

5. Žalobce dále namítal, že stavebnímu úřadu nemohl předložit jím vyžadované závazné stanovisko odboru životního prostředí, neboť to až do zastavení řízení stavebním úřadem nebylo vydáno. K vydání závazného koordinovaného stanoviska došlo až dne 10. 7. 2017. Žalobce dále brojil proti obsahu a správnosti závazného koordinovaného stanoviska.
6. V doplňujícím procesním podání ze dne 29. 11. 2019 žalobce informoval o tom, že v závěru roku 2018 byly u Okresního soudu ve Zlíně podány dvě žaloby vztahující se k pozemku p. č. x v k. ú. x, přičemž se jedná 1) o žalobu o nahrazení projevu vůle uzavřít kupní smlouvu a 2) o žalobu určovací o určení vlastnického práva k nemovité věci. Dále v tomto doplňujícím procesním podání žalobce rozvinul argumentaci ve směru nesprávnosti vydaného koordinovaného závazného stanoviska.
7. V doplňujícím procesním podání ze dne 28. 1. 2020 reagoval žalobce na vyjádření osoby zúčastněné na řízení Ing. J. K. týkající se především sporů mezi původním žalobcem a Ing. J. K. Žalobce pak dále opakovaně brojil proti obsahu koordinovaného závazného stanoviska a zopakoval původní námitku, že pokud toto nebylo vydáno, neměl žalobce možnost jej stavebnímu úřadu doložit.

II. Vyjádření žalovaného

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný zopakoval skutkovou a právní argumentaci použitou v jeho žalobou napadeném rozhodnutí a zdůraznil, že stavební úřad správně poté, co žalobce přes výzvu a její prodloužení nedoložil koordinované závazné stanovisko řízení postupem podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavil. Žalobce o dalším prodloužení lhůty k doložení požadovaných dokladů v žádosti nepožádal. Žalovaný dále uvedl, že koordinované závazné stanovisko nebylo podkladem pro vydání rozhodnutí obou správních orgánů, neboť žalobcem nebylo vůbec doloženo. Nad rámec žalovaný uvedl, že toto stanovisko vyslovilo s dodatečným povolením stavby nesouhlas z důvodu absence potřebných práv k pozemkům, na nichž je stavba umístěna.

III. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení – Ing. J. K.

9. P. Ing. J. K. k žalobě uvedl, že původnímu žalobci opakovaně sdělil, že s předmětnou stavbou umístěnou na jeho pozemku nesouhlasí a souhlas k nepovolené stavbě nedá. Uvedený pozemek si předchůdce žalobce přivlastnil před stavbou a užívá jej ke svému podnikání a vlastnímu obohacení; podniká s cizí věcí bez souhlasu majitele pozemku a jakéhokoli smluvního vztahu a bez úhrady nájemného. Původní žalobce stavbou a rekonstrukcí stávajícího objektu ev. č. 30 změnil původní využití stavby – původní výběh pro skot byl změněn na výkrmnou skotu, byl změněn půdorys stavby, vzhled stavby, její výškové poměry a statika. P. Ing. J. K. v doplňujícím procesním podání ze dne 11. 3. 2018 uvedl některé historické souvislosti týkající se předmětného pozemku a stavby na něm umístěné.

IV. Jednání před Krajským soudem v Brně

10. V rámci nařízeného jednání, jenž proběhlo před Krajským soudem v Brně dne 29. 1. 2020 setrvali zástupci účastníků řízení i osoba zúčastněná na řízení p. Ing. J. K. na svých dosavadních stanoviscích, vyplývajících z jejich shora rekapitulovaných procesních podání. Zástupkyně žalobce požadovala, aby soud provedl k důkazu listiny připojené k jednotlivým procesním podáním, dále požadovala, aby si soud vyžádal spisovou

dokumentaci týkající se žádosti žalobce o vydání koordinovaného závazného stanoviska a p. Ing. J. K. (osoba zúčastněná na řízení) poukazoval na jím předložené listiny tvořící přílohu jednoho z jeho vyjádření k žalobě. Soud zamítl provést uvedené listiny k důkazu, neboť tyto nemají pro posouzení věci význam. Soud ve své rozhodovací činnosti vycházel ze spisové dokumentace předložené žalovaným, jejíž obsah nebyl mezi účastníky řízení sporný.

V. Posouzení věci krajským soudem

11. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)], osobou k tomu oprávněnou a jedná se o žalobu přípustnou. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
12. Mezi účastníky řízení je v posuzované věci sporné, zda bylo možné zastavit řízení o dodatečném povolení stavby zahájené návrhem původního žalobce, a to z toho důvodu, že jím nebyly odstraněny vady žádosti (za použití ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu).
13. Z obsahu správních spisů vyplývají pro posouzení věci rozhodné následující skutečnosti. Předmětné řízení bylo zahájeno žádostí původního žalobce o dodatečné stavební povolení došlé Městskému úřadu Vizovice dne 12. 1. 2017. V něm původní žalobce mj. uvedl, že se jedná o dodatečné stavební povolení podle přiložené projektové dokumentace s tím, že koordinované stanovisko životního prostředí bude dodatečně předloženo v průběhu řízení (žádost již byla podána). Stavební úřad výzvou ze dne 17. 1. 2017, č. j. MUVIZ 000954/2017 vyzval stavebníka, aby nejpozději do 17. 2. 2017 doplnil předmětnou žádost o 1) koordinované stanovisko odboru životního prostředí a 2) souhlas majitele pozemku p. č. x v k. ú. x s umístěním stavby. Žadostí ze dne 16. 2. 2017 stavebník požádal o prodloužení lhůty určené ve výzvě ze dne 17. 1. 2017, a to alespoň o dva týdny. Uvedl, že hlavním důvodem žádosti je skutečnost, že koordinované stanovisko odboru životního prostředí, o které stavebník bez zbytečného odkladu požádal, nebylo zatím doručeno. Listinou ze dne 21. 2. 2017, č. j. MUVIZ 003064/2017 stavební úřad stavebníkovi sdělil, že původně určenou lhůtou pro dodání podkladů prodlužuje do dne 3. 3. 2017. Ve správním spise je poté založeno žalobou napadené rozhodnutí stavebního úřadu o zastavení řízení. Jak již bylo shora uvedeno, důvodem zastavení řízení bylo, že stavebník ani v prodloužené lhůtě nedoložil koordinované závazné stanovisko odboru životního prostředí a souhlas majitele pozemku p. č. x v k. ú. x s umístěním stavby ocelového přístřešku. Proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí podal stavebník včas odvolání (listinou ze dne 31. 5. 2017) mj. s odůvodněním, že pozemek p. č. x v k. ú. x není dosud zapsán na listu vlastnictví, a proto souhlas či nesouhlas jejich majitele nelze opatřit. Zásadní skutečností je, zda je k dodatečnému povolení stavby nutný souhlas majitele pozemku p. č. (PK) x v k. ú. x; potřeba tohoto souhlasu však v napadeném rozhodnutí není uvedena. Stavebník dále namítal, že žádost o vydání závazného koordinovaného stanoviska byla podána, avšak odbor životního prostředí Městského úřadu Vizovice tuto žádost řádně nevyřídil a doposud o ní nerozhodl. Stavebníkovi ani není známo, že by odbor životního prostředí písemně poučil stavebníka např. o vadách podané žádosti. Stavebník uvedl, že není jeho vinou, že koordinované stanovisko nebylo doposud vydáno a stavebník je tedy nemůže ani předložit. Dne 10. 7. 2017 došlo pod č. j. MUVIZ 000574/2017 k vydání koordinovaného závazného stanoviska Městským úřadem Vizovice, přičemž toto bylo

kromě zástupce žalobce zasláno na vědomí i stavebnímu úřadu (je součástí prvostupňového správního spisu). Dne 18. 8. 2017 vydal žalovaný žalobou napadené odvolací rozhodnutí.

14. Pro posouzení věci jsou rozhodná následující zákonná ustanovení.
15. Podle ust. § 66 dst. 1 písm. c) správního řádu platí, že řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstranil podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
16. V řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle § 90 a § 110 až 115 stavebního zákona; ohledání na místě je povinné. Podle § 110 odst. 2 písm. a) stavebního zákona stavebník k žádosti připojí a) doklady prokazující jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření anebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě, pokud nelze tato práva ověřit v katastru nemovitostí dálkovým přístupem, a je-li stavebníkem společenství vlastníků jednotek, také smlouvu o výstavbě nebo rozhodnutí shromáždění vlastníků jednotek přijaté podle zvláštního právního předpisu (dále jen „doklad o právu“), b) projektovou dokumentaci zpracovanou projektantem, která obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situaci stavby, dokladovou část, zásady organizace výstavby a dokumentaci objektů, c) plán kontrolních prohlídek stavby a případně plán provedení kontroly spolehlivosti konstrukcí stavby z hlediska jejich budoucího využití zpracovaný nezávislým expertem na náklady stavebníka, d) závazná stanoviska, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady vyžadované zvláštními právními předpisy, e) stanoviska vlastníků veřejné dopravní a technické infrastruktury k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem.
17. Podle ust. § 149 odst. 2 správního řádu platí, že správní orgán usnesením přeruší řízení, jestliže se dozvěděl, že probíhá řízení, v němž má být vydáno závazné stanovisko.
18. Již v rámci samotné žádosti o vydání dodatečného stavebního povolení na předmětnou stavbu stavebník uvedl, že hodlá stavebnímu úřadu předložit koordinované závazné stanovisko odboru životního prostředí, přičemž toto bude dodáno až v průběhu řízení s tím, že žádost o jeho vydání již byla stavebníkem podána. O tom, že stavebník žádost o vydání tohoto koordinovaného závazného stanoviska podal, byl stavební úřad informován stavebníkem i v rámci jeho žádosti ze dne 16. 2. 2017, z níž jak je shora uvedeno mj. vyplývá, že stavebník sice bez zbytečného odkladu požádal o vydání závazného koordinovaného stanoviska odbor životního prostředí, ovšem toto doposud nebylo k datu podání žádosti o prodloužení lhůty pro jeho předložení stavebníkovi doručeno. Jak již bylo shora též uvedeno, této žádosti stavebníka předcházela výzva stavebního úřadu ze dne 17. 1. 2017 k doložení koordinovaného stanoviska odboru životního prostředí a souhlasu majitele pozemku p. č. x v k. ú. x s umístěním stavby, a to v původní lhůtě do 17. 2. 2017.
19. Stavební úřad nepostupoval v souladu s ust. § 149 odst. 2 správního řádu, podle něhož platí, že správní orgán usnesením přeruší řízení, jestliže se dozvěděl, že probíhá řízení, v němž má být vydáno závazné stanovisko, buď z důvodu přehlédnutí tohoto ustanovení, či spíše z důvodu, že k žádosti o vydání dodatečného stavebního povolení byl vyžadován ještě souhlas majitele pozemku p. č. x v k. ú. x s umístěním stavby, přičemž tento souhlas nebyl rovněž stavebníkem doložen. Na základě nedoložení dvou citovaných podkladů proto prvostupňový správní orgán (aniž by přerušil řízení) rozhodl o zastavení řízení

postupem ve smyslu ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, a to s odůvodněním, že nebyly předloženy podklady vyžadované stavebním úřadem v jeho výzvě ze dne 17. 1. 2017, tedy koordinované stanovisko odboru životního prostředí a souhlas majitele pozemku p. č. x v k. ú. x s umístěním stavby.

20. Žalobou napadené rozhodnutí žalovaného však vypustilo důvod pro zastavení řízení spočívající v nedoložení souhlasu majitele pozemku p. č. x v k. ú. x s umístěním stavby, a to proto, že výzva stavebního úřadu ze dne 17. 1. 2017 v části vyzývající stavebníka k doložení souhlasu majitele pozemku p. č. x v k. ú. x s umístěním stavby byla vadná, neboť správně měl být stavebník vyzván k doložení souhlasu majitele pozemku p. č. (PK) x s předmětnou stavbou (pozemek p. č. x nebyl k datu vydání rozhodnutí obou správních orgánů zapsán na listu vlastnictví).
21. Jediným důvodem pro zastavení řízení po zásahu žalovaného tak zbyla skutečnost, že stavebník ve lhůtě určené stavebním úřadem nedoložil závazné koordinované stanovisko odboru životního prostředí Městského úřadu Vizovice. Za uvedeného stavu však nemůže obstát rozhodnutí o zastavení řízení o předmětné žádosti, neboť nedošlo k respektování ust. § 149 odst. 2 správního řádu, podle něhož správní orgán usnesením přeruší řízení, jestliže se dozvěděl, že probíhá řízení, o němž má být vydáno závazné stanovisko. Platí přitom, že opatření závazného stanoviska je důvodem pro přerušení řízení, které se zde uplatní obligatorně, protože výsledek tohoto stanoviska může mít zcela zásadní vliv na výsledek řízení jako takový. Pokud se tedy správní orgán dozví, že probíhá řízení, ve kterém má být vydáno závazné stanovisko, usnesením řízení přeruší [jedná se o důvod přerušení podle § 64 odst. 1 písm. e) správního řádu, tedy o další důvod stanovený zákonem (viz JUDr. Mgr. Luboš Jemelka, Ph.D., Mgr. Klára Pondělíčková, Mgr. Ing. David Bohadlo: Správní řád, 6. vydání 2019, nakladatelství CH Beck, ISBN 978-80-7400-751-4, str. 785)]. Za uvedeného stavu proto nebylo možno aprobovat rozhodnutí o zastavení předmětného řízení pro důvod nepředložení závazného koordinovaného stanoviska ze strany stavebníka. Předmětné koordinované závazné stanovisko bylo navíc zasláno na vědomí před vydáním odvolacího rozhodnutí stavebnímu úřadu a jeho existence byla rovněž v rámci odvolacího řízení zjištěna žalovaným. Koordinované závazné stanovisko je také součástí předmětného správního spisu. Jelikož řízení bylo zastaveno, stavebník již neměl možnost rozporovat obsah závazného stanoviska v daném řízení, jak činí v žalobě.
22. V nyní projednávané věci před Krajským soudem v Brně však není žádného prostoru pro hodnocení žalobních námitek týkajících se nesprávnosti závazného koordinovaného stanoviska, neboť soudu přísluší pouze rozhodovat o zákonnosti a správnosti žalobou napadených rozhodnutí, jenž spolu tvoří jeden celek a jimiž bylo rozhodnuto o zastavení řízení o žádosti o dodatečné povolení stavby postupem ve smyslu ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, a to pouze z důvodu, že stavebník nedoložil stavebním úřadem požadované závazné koordinované stanovisko. Krajský soud v Brně se proto ani nemohl zabývat námitkami směřujícími proti správnosti závazného koordinovaného stanoviska a pro nyní projednávanou věc jsou rovněž nerozhodné důkazní návrhy jak ze strany žalobce, tak osoby zúčastněné na řízení, neboť pro posouzení věci je plně dostačující stranami nerozporovaný obsah správních spisů předložených žalovaným.
23. Rovněž otázka, zda předmětná stavba vyžaduje stavební povolení, není pro posouzení věci z hlediska možnosti přezkumu soudu podstatná. Jako obiter dictum soud doplňuje, že se v daném případě jedná o řízení o žádosti samotného žalobce (tj. z jeho podnětu žádosti

zahájené, sice na upozornění stavebního úřadu, ale stále na žádost). Odpověď na otázku, zda stavba vyžaduje stavební povolení, lze nalézt ve stavebním zákoně, kdy v jeho ust. § 108 odst. 1 je uvedeno, že *se stavební povolení vyžaduje u staveb všeho druhu bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, účel a dobu trvání, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak*. Dále je podstatné, že stavba přístřešku vzhledem ke své zastavěné ploše 368,50 m² nespadá mezi stavby uvedené v ust. § 103 stavebního zákona, tj. mezi ty, které nevyžadují stavební povolení ani územní souhlas (stejně jako nespadá pod žádnou stavbu bez nutnosti územního souhlasu dle ust. § 79 odst. 2 stavebního zákona). Krajský soud proto v rámci tohoto obiter dicta uzavírá, že k dané stavbě bylo třeba povolení dle stavebního zákona, resp. za dané skutkové situace konkrétně dodatečné povolení stavby.

24. Soud dále k námitce nesprávného označení pozemků ve výroku prvostupňového správního rozhodnutí i rozhodnutí odvolacího uvádí, že označení pozemků, na nichž se má předmětná stavba nacházet, odpovídá jejich označení použitého stavebníkem v rámci jeho žádosti o dodatečné stavební povolení. Žalovaný se de facto k uvedené problematice vyjadřuje na str. 5 a 6 žalobou napadeného odvolacího rozhodnutí, kde mj. uvádí ve vztahu k pozemku p. č. x, že tento pozemek je uveden v geometrickém plánu č. 74/2016 ze dne 5. 10. 2016, jenž byl předložen Ing. J. K. (pozn. soudu: zřejmě se jedná o chybu v psaní, kdy podle obsahu správního spisu je geometrický plán označen č. 75/2016). Jak dále uvádí žalovaný v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, tento pozemek byl patrný v době rozhodování žalovaného z katastrální mapy, vč. ortofotosnímku, ovšem tento pozemek nebyl k datu vydání odvolacího rozhodnutí zapsán na listu vlastnictví. Správní orgány zřejmě z důvodu označení dotčených pozemků předmětnou stavbou ze strany stavebníka uvedly i tento pozemek v označení předmětného řízení – „stavba ocelového přístřešku“ na pozemku parc. č. x a x v k. ú. x. Podstatným pro posouzení zákonnosti napadených správních rozhodnutí však byla úvaha, zda zde existovala zákonná možnost zastavení předmětného řízení o dodatečném povolení stavby postupem podle ust. § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu či nikoliv.

VI. Závěr a náklady řízení

25. Soud na základě výše uvedených skutečností a úvah shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného postupem podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. zrušil. Ve smyslu ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. soud dále vyslovil, že se věc vrací žalovanému k dalšímu řízení, v němž je tento vázán právním názorem vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Soud dále postupem ve smyslu ust. § 78 odst. 3 s.ř.s. zrušil i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně – stavebního úřadu o zastavení předmětného řízení, neboť je zřejmé, že ani toto s ohledem na shora uvedené úvahy a korekci důvodů pro zastavení řízení provedenou žalovaným nemůže z hlediska přezkumu zákonnosti obstát. Stavební úřad bude pokračovat v řízení zahájeném žádostí původního žalobce, přičemž jaké další konkrétní kroky bude v rámci tohoto řízení činit, je v jeho výlučné kompetenci, omezené shora vyjádřeným právním názorem soudu, týkajícím se otázky zákonnosti obou žalobou napadených rozhodnutí správních orgánů.
26. Vzhledem ke stanovisku osoby zúčastněné na řízení Ing. J. K. soud doplňuje, že v řízení o dodatečném povolení stavby stavební úřad postupuje přiměřeně podle ust. § 90 a 110 – 115 stavebního zákona, přičemž ve smyslu ust. § 110 odst. 2 písm. a) tohoto zákona je stavebník k žádosti o (dodatečné) povolení stavby povinen připojit mj. doklady

prokazující jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření, anebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě, pokud nelze tato práva ověřit v katastru nemovitostí dálkovým přístupem a závazná stanoviska, popř. rozhodnutí dotčených orgánů nebo jiné doklady vyžadované zvláštními předpisy. Jak bylo shora již uvedeno, zdejší soud v rámci tohoto řízení nemohl přezkoumávat obsah či správnost předmětného koordinovaného závazného stanoviska, neboť soud mohl přezkoumat pouze zákonnost rozhodnutí napadených žalobou, tedy rozhodnutí o zastavení řízení pro nedoložení závazného koordinovaného stanoviska (ať již souhlasného nebo nesouhlasného) ze strany původního žalobce, což shora učinil.

27. Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., ve spojení se skutečností, že se ve věci úspěšný žalobce vzdal práva na náhradu nákladů řízení. Pokud se jedná o výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení, podle § 60 odst. 5 s.ř.s. platí, že osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může soud osobě zúčastněné na řízení na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že krajský soud neuložil osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost, nemohly jim vzniknout náklady podle § 60 odst. 5 s.ř.s. Krajský soud proto rozhodl tak, že osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. 1. 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu